

til at nedbringe yderens eventuelle tilsvær af kapitalvindingsskat eller i medfør af reglen i § 133, stk. 3, i et vist omfang nedbringe hans skattepligtige indkomst.

Til bestemmelsen i stk. 1 c bemærkes, at provision for forlængelse af prioriteter samt kurstab ved prioritering eller omprioritering formentlig kan siges at repræsentere en almindelig forøgelse af rentebyrden, men da disse udgifter ikke vedrører det enkelte års indkomst, har man — i lighed med kommissionsudkastet — fundet det rettest at henføre dem til kategorien kapitaltab.

Reglen i stk. 1 d om, at nedskrivning af stambesætning fra købesum til skalapriser i tilfælde, hvor købet sker i forbindelse med overtagelse af ejendom eller overgang til anden driftsform eller som reetablering af stambesætning, der er reduceret på grund af sygdom, svarer til, hvad der i § 129, stk. 1, l d, er foreskrevet med hensyn til den modsatte situation, d. v. s. de tilfælde, hvor en opskrivning til skalapriser giver til resultat, at der foreligger en kapitalvinding.

Til § 133.

Af paragraffen fremgår det, at beregningen af den skattepligtige kapitalvinding skal finde sted efter udløbet af det pågældende indkomstår og på grundlag af de oplysninger, som foreligger med hensyn til forholdene i dette indkomstår. Forsåvidt er forslaget i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 87. Hvad derimod angår spørgsmålet om, hvorledes man skal gå frem i de tilfælde, hvor en samlet opgørelse udviser et netto-kapitaltab, har man — som anført i de indledende bemærkninger — ikke kunnet anse kommissionsudkastets løsning for tilfredsstillende. I henhold til kommissionsudkastets § 87 skulle den skattepligtige alene have adgang til at overføre et netto-kapitaltab til de efterfølgende år, indtil der måtte fremkomme en kapitalvinding, hvori tabet kunne fradrages. Nogen tidsmæssig grænse var ikke foreskrevet, men kun kapitaltab af en vis størrelse skulle kunne overføres. Under en sådan ordning må det selvsagt forudses, at mange skattepligtige vil akkumulere kapitaltab, som de måske aldrig får mulighed for at bringe til fradrag i en kapitalvinding, hvad der naturligvis i særlig grad vil virke urimeligt, hvis de pågældende i tidligere skatteår er blevet kapitalvindingsbeskattede. Af hensyn til muligheden for eventuelt fradrag af et kapitaltab i fremtidige kapitalgevinster ville såvel skattemyndigheder som skatteydere være nødt til at holde rede på disse tab. Man har derfor ment, at der burde gøres op med kapitaltabet i forbindelse med beskatningen for det indkomstår, hvori det er lidt, og har foreslået

den ordning, at kapitaltab, der overstiger indkomstårets kapitalvinding med mere end 1 000 kr. (svarende til det beløb, der ved § 133, stk. 2, foreslås gjort skattefrit af eventuel kapitalvinding) for halvdelen vedkommende kan fradrages i den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår. Bevirker kapitaltabet, at indkomsten bliver negativ, skal det herved fremkomne underskud dog ikke kunne overføres til følgende indkomstår — i modsætning til, hvad der iøvrigt er foreslået for negativ indkomsts vedkommende ved bestemmelsen i § 17, stk. 2.

Til § 134.

Gevinster ved præmie- og gættekonkurrencer samt totalisatorgevinster er efter gældende lov fuldt indkomstskattepligtige. Lotterigevinster, herunder gevinster ved bortlodninger, er ikke skattepligtige, når de ikke er over 200 kr.; er de større end 200 kr., beskattes halvdelen af det overskydende beløb. For klasselotterigevinster gælder en særlig afgiftsordning (15 pct. af den del af gevinsten, der overstiger 200 kr.).

I de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 90 af 31. marts 1954 § 37, er der med hensyn til lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil og gevinster ved præmie- og gættekonkurrencer hjemlet adgang for finansministeren til at nedsætte det beløb, hvorved sådanne gevinster skal indgå i modtagerens indkomst. Bestemmelsen administreres — med støtte i dens forhistorie — således, at der tilsigtes opnået en samlet beskatning af gevinsten, der svarer til den afgift, der erlægges af klasselotterigevinster. Det må herefter forekomme naturligt ved en permanent lovgivning at inddrage de i udskrivningslovens § 37 nævnte gevinster under en lignende beskatning som den, der er gældende for klasselotterigevinster. Det er dette, der er sket ved bestemmelsen i § 134, hvilken bestemmelse dog ikke gælder totalisatorgevinster, hvor særlige forhold gør sig gældende, bl. a. med hensyn til tab ved totalisatorspil. For sådanne gevinsters vedkommende er man derfor blevet stående ved almindelig indkomstbeskatning, men således, at finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, er bemyndiget til efter andragende at tillade gevinsten helt eller delvis beskattet efter reglerne i nærværende afsnit, jfr. forslaget § 235, stk. 3.

I den omtalte bestemmelse i udskrivningslovens § 37 er det udtrykkeligt bestemt, at den der hjemlede nedsættelse ikke kan indrømmes for præmier, opnået i konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.